

En Yakınımda Kimse Yok

- [En Yakınımda Kimse Yok](#)

En Yakınımda Kimse Yok

Belki az önce çırlçıplak soyunmam, ruhumun yüklerinden arınmayı istemesinin vücudumdaki tesiridir. Yeterli olmamışki bunu yazıyorum. Hayatımda ilk kez intihar etmeye kalkışan insanları anlıyorum. Daha az öfkeliyim artık onlara karşı. İçimdeki şeytan ve meleklerin (ki meleklerin eser miktarda olması canımı yeterince yakıyor.) savaşmasını izlemek ruhumu yaktı. Ondan dolayı soyunmuş olabilirim. Çırlçıplak soyundum az önce ve bu yeterli gelmedi. En yakınımda sen varsın kime yakınayım diye bir zikir tutturdum dilime. Acıdan eskiye nazaran hiç keyif almadığımı fark ettim. Biri şu acımı görsün de taktir etsin beni; “neler ile savaşıyormuş bu lavuk” desinler insanlar isteğimi fark edişimle yok etmem bir oldu. Artık daha az şaklabanım sanırım. Hem de belki bir gün yanlış şeylerden yardım dilenmeyi bırakırım bu vesile ile. Heleki artık acıyı saklamak daha mühim benim adıma. Zira artık tanıdığım kimse eskisi kadar yaklaşılamaz bana. En yakınımda kimse yok diye seslendi ben, bana. Ne biliyim birileri de panik atak diyordur belki buna.

Rorschach testi gibi fırlatıp attığım kıyafetlerimin şekline bakıyorum. Bir psikolog görse ruhunu kaybetmiş derdi. Sahi, psikologlar nasıl olurda ruha inanmaz?

Kördür çünkü.